

ת"פ (חיפה) 50162-09-22 - מדינת ישראל נ' סלים עסלי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 50162-09-22 מדינת ישראל נ'
עסלי(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

סלים עסלי (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. כאמור בהכרעת הדין, הנאשם והמתלון התגוררו באותה שכונה בכפר קרע ובין השניים הייתה היכרות קודמת. ביום 4.9.22 עת רכב הנאשם על אופניו כשהוא התקרב לבית המתלון הבחין בו עומד על הכביש סמוך לביתו, ירד מהאופניים, הוציא סכין משקית בה החזיק ודקר את המתלון בחוזקה בחזהו ובגבו. המתלון ניסה לברוח אך הנאשם רדף אחריו והמשיך לדקור אותו, הפילו ארצה ודקר אותו שוב בראשו ובעורפו. לאחר מכן נמלט מהמקום.

3. למתלון נגרמו פציעות דקירה במקומות שונים בגופו והוא אושפז בבית חולים כשהוא מורדם ומונשם עד ליום 6.9.22 אז שוחרר.

טיעוני המדינה לעניין העונש

4. נטען שכעולה מהכרעת הדין, בית המשפט אימץ את גרסת המתלון והעדיף אותה על פני גרסת הנאשם. נקבע בהכרעת הדין שמדובר באירוע אלימות חמור שכלל כ-5 דקירות ונקבע עוד שהמתלון לא התגרה בנאשם ולא הוציא דבר מכיסו בעת האירוע.

5. נטען שמספר הדקירות ורמת הנחישות שהפגין הנאשם בביצוע העבירה הנם שיקול

נוסף לחומרה. נטען שמספר הדקירות, מקומן וחומרת הנזקים, כאשר הכל נעשה ללא התגרות או איום מצד המתלונן מוסיפים חומרה נוספת.

6. נטען שחלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא בלעדי. יצוין שהוא יצא מביתו כשהוא נושא עליו סכין. הנאשם היה יכול להימנע מיצירת הנסיבות שהביאו לביצוע המעשה ע"י נסיעה בדרך אחרת והיה יכול גם להימנע מהמעשה בכל רגע נתון והיו לרשותו די הזדמנויות לסגת בכל שלב משלבי האירוע.

7. נטען שהמתלונן עדיין סובל מהשלכות הפגיעה בו.

8. נטען עוד שהפסיקה מתייחסת באופן מחמיר לתופעת האלימות הגוברת בחברה הישראלית והשימוש בנשק קר (ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן**; ע"פ 3573/08 **עוואדרה נ' מדינת ישראל**).

9. באשר למדיניות הענישה, צוין שהעונש המקסימאלי בגין חבלה בכוונה מחמירה עומד על 20 שנות מאסר.

10. אוזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 3818/23 **מדינת ישראל נ' זוודו** (2.7.23); שם נאשם דקר מתלונן באמצעות חפץ חד במספר מקומות בגופו ועזב את המקום. הדקירות הביאו לאשפוז של מספר ימים בבית החולים. באותו מקרה המעשה נעשה לאחר תכנון ולאחר שהמשיב איים מספר פעמים על המתלונן. בערעור הוחמר עונשו של המשיב מ-5 שנות מאסר ל-6.5 שנות מאסר ונקבע שמתחם הענישה שנקבע בערכאה הדיונית שבין 4 - 8 שנות מאסר בפועל אינו הולם את מעשיו של המשיב שהורשע בחבלה בכוונה מחמירה, מספר עבירות של הפרת הוראה חוקית, ואיומים. בית המשפט הפנה למספר מקרים אחרים בהם הוטלו עונשים כדלקמן: 9 שנות מאסר, עונש שהוחמר מ-7.5 שנות מאסר ו-8.5 שנות מאסר.

- תפ"ח 41829-05-22 **מדינת ישראל נ' מסרי** (4.4.24); מתלונן שעבד בשיפוץ ביתו של הנאשם נדקר ללא התגרות מוקדמת או מניע. כתוצאה מהדקירות סבל המתלונן מפגיעות חודרות קשות ופגיעה באיברים פנימיים. הנאשם הורשע ללא ניהול הוכחות בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. נקבע מתחם שבין 7-11 שנות מאסר והוטלו 7 שנות מאסר בפועל.

- ע"פ 3393/15 **עומר זרקוא נ' מדינת ישראל** (8.12.16); נאשם שהודה בביצוע עבירה של חבלה

בכוונה מחמירה שדקר את הקורבן 7 פעמים לאחר ויכוח. נקבע מתחם ענישה שבין 4-7.5 שנות מאסר והוטלו 6 שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה.

- ע"פ 1101/15 **גשימוב נ' מדינת ישראל** (17.9.15); המערער הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לאחר שתקף את קורבן העבירה, הפילו ארצה, והיכה אותו במכות ובבעיטות. למתלון נגרמה פציעה קשה בראשו והוא אושפז מספר חודשים. נקבע מתחם ענישה שבין 6-12 שנות מאסר ונגזרו 8 שנות מאסר. בערעור הופחת העונש ל-7 שנות מאסר, בעיקר נוכח עיקרון אחדות הענישה ובשים לב לעונש מקל יותר שנגזר על שותפו של הנאשם למעשה.

- ע"פ 1552/08 **פרטוש נ' מדינת ישראל** (29.10.08); המערער התקוטט עם אחיו המתלון ובסיום הקטטה יצא מהדירה ואמר למתלון שהוא הולך למשטרה להגיש נגדו תלונה. כשעה לאחר מכן חזר לדירה מלווה באחר ודקר את המתלון באמצעות סכין בבטנו וכאשר המתלון נפל על הרצפה המערער המשיך לדקור אותו בחזהו, ברגלו ובידו. המתלון אושפז למשך כ-10 ימים. הערכאה הדיונית הטילה עליו 6 שנות מאסר. בערעור צוין שבמקרים דומים בהם הורשעו נאשמים בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה רף הענישה המקובל נע בין 5.5 שנות מאסר ל-9 שנות מאסר ואושר העונש שהוטל על ידי בית המשפט המחוזי.

11. נטען לגרימת נזק פיזי חמור למתלון שכלל דקירות מרובות, חתכים ושבירים. נטען שגם לאחר שחרורו מבית החולים וכפי שעלה מעדותו בפני בית המשפט המתלון עודנו סובל מכאבים, מגבלות וקשיים פסיכולוגיים. המדינה הפנתה למסמכים שהוגשו לעניין מצב בריאותו של המתלון.

12. נטען למתחם עונש שבין 6-9 שנות מאסר. באשר לשיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירה, צוין שהנאשם הינו אדם צעיר, בעל עבר פלילי וצוין שאינו מביע חרטה על מעשיו וניהל את ההליך עד תום. נטען עוד שהטענות של הנאשם כלפי המתלון על פגיעות מיניות בו לא הוכחו ולא בוססו. המדינה עתרה למתן עונש ברף העליון של המתחם שהוצע בצירוף מאסר מותנה ארוך ופיצוי משמעותי למתלון.

עמדת הנאשם לעניין העונש

13. נטען שהפגיעה בערכים החברתיים לא הייתה ברף גבוה, וזאת כיוון שלא נגרמה למתלון מום או נכות והוא שוחרר לאחר שהות קצרה בבית החולים. נטען שמשכך, מידת הפגיעה בערכים החברתיים הינה במדרג בינוני וראוי שמתחם הענישה ייקבע ברף הבינוני-נמוך.

14. נטען למדיניות ענישה הנע במנעד בין 24-60 חודשי מאסר.

15. אוזכרה הפסיקה הבאה:

- ע"פ 9928/16 כמאל טאהא נ' מדינת ישראל (24.1.18); לאחר ניהול הוכחות הורשע המערער בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין. נקבע מתחם ענישה בין 2-5 שנות מאסר והוטלו על המערער 42 חודשי מאסר. הערעור נדחה כאשר בית המשפט הדגיש נסיבה מחמירה של דקירה בסכין עם להב באורך 30 ס"מ ודקירה בחזה בעומק 7 ס"מ.

- ע"פ 4364/15 עוקאבי נ' מדינת ישראל (8.11.15); המערער הורשע בחבלה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. תואר שעל רקע סכסוך בנוגע לאישה, המערער דקר את המתלונן באמצעות חפץ חד וגרם לו לקרע בכליה. נקבע מתחם ענישה שבין 2-5 שנות מאסר ונגזרו 30 חודשי מאסר.

- ע"פ 5775/14 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל (15.6.15); בערעור אושר מתחם ענישה שנקבע בערכאה הדיונית שנע בין 3-7 שנות מאסר בגין חבלה בכוונה מחמירה. המערער חתך את לחיו של המתלונן בחתך שאורכו 10 ס"מ שהותיר צלקת. בערעור הופחת העונש מ-5 שנות מאסר ל-3.5 שנות מאסר, תוך התחשבות בטראומה שהובילה את המערער לבצע את המעשה.

- ע"פ 8655/10 סואעד נ' מדינת ישראל (29.5.11); המערער הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, מספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ומספר עבירות של איומים. הושתו עליו 4 שנות מאסר בפועל. הוא תקף את בתו בת ה-18 בגבה וסטר לבנו בן ה-14. על רקע האמור החל ויכוח עם אשתו והמערער שלף סכין ודקר אותה בבטנה, דבר שהביא לניתוח ואשפוז משך 6 ימים. ערעור שהוגש על חומרת העונש, נדחה.

- ע"פ 4777/11 מדינת ישראל נ' פוטסום גאברס לאסי (1.11.12); נאשם ומתלוננת שהם זוג נשוי פליטים מאריתריאה. הנאשם דקר את המתלוננת בבטנה לאחר שהודיעה לו על רצונה לסיים את יחסיהם. נגזרו עליו 5 שנות מאסר והערעורים נדחו.

16. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, נטען שאומנם אין מתחשבים בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אך יש להתייחס למידת האשם שלו.

17. נטען שלא קדם שלב של תכנון לביצוע העבירה והאירוע התפתח באופן אקראי כאשר הנאשם היה בדרכו לחוות סוסים ופגש את המתלונן שקרא לו לעצור על רקע הפגיעה המינית הקודמת של הנאשם מצד של המתלונן והתפתחה קטטה. נטען שחלקו היחסי

של הנאשם לא היה מלא, כאשר לא נקבע מדוע המתלון התקרב לנאשם בעת הפגש בין השניים.

18. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, צוין שגם הכרעת הדין וגם כתב האישום לא ציינו את המניע לביצוע העבירה ונטען שיש לשקול עובדה זו כנסיבה לקולא.

19. נטען שאמנם בית המשפט קבע שלא הוכח שהמתלון פגע בנאשם בעבר, אולם נטען שיש לקחת בחשבון את עמדת הנאשם בעניין זה בשלב פסיקת העונש.

20. באשר לנזק שנגרם ואף צפוי היה להיגרם, נטען שהמתלון אושפז משך כיומיים בלבד. נטען עוד שהנאשם נכנס למצוקה נפשית עקב התעללות קודמת בו על ידי המתלון. נטען שאמנם הטענה נדחתה על ידי בית המשפט בהעדר הוכחה, אך אין בדחייתה כדי לפגוע בטענת הנאשם שהוא חשש מהמתלון ויש לתת לזה משקל בשלב גזירת העונש.

21. באשר ליכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה עליו, הפנה הסנגור לחוות הדעת הפסיכיאטרית - נ/6 ו-נ/7 שלמרות ההסתייגויות הכלולות בהם עדיין מצביעים על כך שהנאשם סובל ממצב נפשי כלשהו הפוגע ביכולותיו.

22. באשר לגזירת העונש בתוך המתחם, נטען שההליך המשפטי פגע בנאשם ובמשפחתו, כאשר הנאשם עצור עד תום ההליכים ומסלול חייו נעצר. נטען שאומנם הנאשם ניהל את הגנתו ולא נטל אחריות, אולם לא שלל מגע עם המתלון והעלה טענות לגבי אופן התרחשות האירוע ולא שלל את עצם הדקירה. כמו כן, הפנה הסנגור לנסיבות חייו הקשות של הנאשם עליהן העידו אחותו ואמו בבית המשפט.

23. עוד הוסף שבבית המעצר התנהגות הנאשם טובה מאוד ושהוא מקפיד על קבלת כל תהליך טיפולי-שיקומי המוצע לו. יצוין כי לאחר הדיון הוספו מסמכים מהתיק הסוציאלי של הנאשם בבית המעצר, בין היתר אודות השתתפותו בקבוצות טיפול במסגרת מעצרו.

עמדת הנאשם

24. הנאשם המשיך לטעון שפעל מתוך הגנה עצמית וטען לפגיעות על ידי המתלון בו בצעירותו. בסופו של עניין אמר "אני לא אומר שזה לא קרה, אני מודה, אבל זה מפחד ומהפגיעה שפגע בי בעבר".

דין

25. הנאשם יליד 1993, הוא שוהה במעצר מיום 4.9.22.
26. לנאשם עבר פלילי שכולל עבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים והפקרה לאחר פגיעה בגין הוטלו עליו מאסר מותנה ומאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. כמו כן הוגש רישום העבר התעבורתי של הנאשם.
27. נפגעו הערכים המוגנים של שמירה על שלמות הגוף ושלום הציבור. בהינתן אופי התקיפה והעובדה שמדובר בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה ומספר הדקירות שבוצעו, יש לקבוע שמדובר בפגיעה ברף הבינוני-גבוה של הערכים המוגנים.
28. לא נראה שהיה תכנון לקראת ביצוע העבירה, שבוצעה לאחר מפגש אקראי בין הנאשם והמתלונן. יחד עם זאת, הנאשם היה צריך לדעת את הפסול במעשיו ולהימנע מהם ועל אף המסמכים הרפואיים שהוגשו, לא מצאתי שהוא קרוב לסייג לאחריות.
29. מתחם הענישה ההולם על בסיס הנסיבות שפורטו נמצא בין 5-9 שנות מאסר בפועל.
30. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, יש מקום להתחשב בהשפעת המאסר על הנאשם ומשפחתו לקולא. מאידך, לא הייתה קבלת אחריות אמתית, וכאמור טענות הנאשם ביחס לפגיעות המתלונן בו בעבר, לא בוססו.
31. על כן, אני מטיל ענישה כדלקמן:
- 7 שנות מאסר בפועל, מהם תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום 4.9.22.
 - 18 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות מסוג פשע.
 - פיצוי בסך 25,000 ₪ למתלונן, לתשלום עד ליום 31.12.25.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' תמוז תשפ"ד, 15 יולי 2024, בהעדר הצדדים.